

Marja-Liisa Ala-Akkala

Benjaminin taskulamppu

Benjaminin taskulamppu

Marja-Liisa Ala-Akkala

Benjaminin taskulamppu

© 2025 Marja-Liisa Ala-Akkala

Kustantaja: BoD · Books on Demand
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hamburg, Saksa

ISBN: 978-952-80-2816-1

1. luku

Lastenkoti Linnunsiivessä vietettiin kuusivuotiaiden kaksosten syntymäpäivää. Juhlissa laulettiin onnittelulauluja. Inka ja Iiro saivat lahjaksi värityskirjat ja liituvärit. Kaikki lapset saivat kakkua ja keksejä.

Lastenhoitaja Anna jäi äkkiä kuuntelemaan ja sanoi sitten: "Kuunnelkaa, ihan kuin vauva itkisi jossain!"

Myös toiset kuulivat äänen, ja hoitaja Leeni sanoi: "Se taitaa kuulua ulkoa. Onkohan joku tulossa lapsen kanssa syntymäpäiville?"

Hän aukaisi ulko-oven, mutta ketään ei näkynyt. Ääni kuului pienestä nyytistä, joka oli portailla. Nyytistä pisti esiin vauvan kasvot. Leeni nosti vauvan syliinsä ihmeissään.

"Kenen lapsi tämä on?" hän mietti ja vei lapsen sisälle taloon.

Vauva oli kääritty vilttiin ja kapaloon. Viltin sisältä tipahti kirjailtu kangaspussi, jossa oli taskulamppu ja kirje, jossa luki:

Tämä on Benjamin. Hän on haltioiden sukua. Tehtävänne on hoitaa häntä hyvin, niin sitten teidät myöhemmin palkitaan.

Benjamin valitsee itse kasvattivanhempansa noin 10 vuoden iässä.

Taskulamppua ei saa antaa kenellekään muulle, sillä se kuuluu haltioiden tehtäviin.

(((((HALTIAT)))))

Lastenkodin väki oli ihmeissään. Voiko tällaista tapahtua? Kuka ihmeessä oli tuonut vauvan?

Leeni riisui vauvan ja laittoi tälle puhtaat vaatteet. Poika oli terve ja suloinen. Hän hymyili hoitajalleen ja valloitti tämän heti.

Niin pojasta tuli yksi hoidokeista. Kaikki ihastuivat kilttiin poikaan. Hän kasvoi nopeasti ja oppi helposti erilaisia asioita.

Kun Benjamin hiukan varttui, lapset kilpailivat hänen suosiostaan, koska hän oli hyvin kekseliäs. Leikeissään hän ei jättänyt ketään syrjään.

Toisinaan hän meni yksin huoneeseensa. Hän laittoi oven kiinni ja katseli lamppuaan, jossa väri vaihtui, ja siten hän sai yhteyden haltiavanhempiinsa.

Benjamin ei saanut paljastaa tietojaan kenellekään, siksi hän oli pitkiä aikoja yksin. Hoitajat antoivat pojan olla rauhassa.

Benjamin piti lamppua aina mukanaan tai tyynyn alla. Yksi poika yritti salaa ottaa lampun, mutta Benjamin esti sen ja varoitti: "Älä koske siihen, se polttaa kätesi!"

Poika hätkähti ja otti kätensä kiireesti pois peitolta.

Salaisuutta oli vaikea varjella, ja sen kuuli myös moni ulkopuolinen. Ollessaan kuusivuotias Benjamin joutui vasten tahtoaan outoon perheeseen.

Kasper Mustala oli saanut tietoja Linnunsiiven ”taika-pojasta”, niinpä hän aikoi hyötyä hänestä.

Mustala alkoi käydä katsomassa Benjaminia, ja hänen yliystävällinen käytöksensä harhautti hoitajat. Ennen pitkää Mustala kertoi haluavansa Benjaminin omaksi lapsekseen.

Hän tarjosi pojasta rahaa. Johtaja mietti asiaa ja päätteli, että hän voi päättää pojan puolesta. Rahaa myös tarvittiin kipeästi.

Niinpä Benjamin joutui Kasper Mustalan hoiviin. Itkien Benjamin lähti miehen matkaan.

Linnunsiivessä hoitajat ja lapset surivat Benjaminin lähtöä. Johtajakin alkoi miettiä, oliko teko sittenkään oikea. Rahavarat olivat kovin vähissä, koska kaikki kallistui koko ajan.

”Tuskinpa mitään palkkiota Benjaminin hoidosta tulee, en usko”, johtaja mietti.

Benjamin huomasi heti, että Kasper oli paha eikä pitänyt hänestä.

Kului vain muutamia päiviä, kun mies alkoi vaatia häneltä lamppua itselleen. Ensin lipevästi maanitellen, sitten uhkaavasti poikaa pelotellen.

Runsain piirroksin kuvitetussa satukirjassa haltioiden poika Benjamin kasvaa ihmisten parissa oppiakseen viisaaksi hyvyyden haltiaksi. Hyvät ja pahat kokemukset auttavat Benjaminia torjumaan myöhemmin pahoja noituuksia satumaassa.

